שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות צו.

מסורת הש"ס

מסוכן הוא ור' יהודה ור' שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבית פאגי שמע מינה: **מתני'** [6]חביתי [7]א[8]כהן גדול לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים ודוחות את השבת [9]טחינתן והרקדתן אינו דוחה את השבת [10]כלל אמר רבי עקיבא [1]כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לה לעשותה מע"ש דוחה את השבת [2]כל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ואין בהן מעשה כלי בחוץ [3]שתי הלחם [4] ארכן שבעה טפחים ורחבן ד' טפחים וקרנותי' ארבע אצבעות לחם [5]הפנים [6] ארכן י' טפחים ורחבן ה' טפחים וקרנותיו שבע אצבעות ר' יהודה אומר שלא [7]תטעה זד"ד יה"ז בן זומא אומר [1]ונתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים שיהו לו [2]פנים השולחן ארכו י' ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה' נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל טפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן נמצא ארכו ממלא [3] רחבו של שולחן דברי רבי יהודה ר' מאיר אומר [5]השלחן ארכו י"ב ורחבו ו' לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה' נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן כופל טפחיים מכאן וטפחיים מכאן וטפחיים ריוח באמצע כדי שתהא הרוח מנשבת בהם אבא שאול אומר [6]שם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והרי כבר נאמר [1]ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם הרי כבר נאמר [2]ועליו מטה מנשה וארבעה [3]סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן שהיו סומכין בהם שנים לסדר זה ושנים לסדר זה ו"כ"ח קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר לסדר זה וי"ד לסדר זה [4]לא סידור [5] קנים ולא נטילתם דוחה את השבת אלא נכנס מערב שבת [6]ושומטו ונותנו לארכו של שולחן [7]כל הכלים שהיו במקדש יש בהן מעשה כלי מבפנים: שאלו את רבי זו מנין אמר להם הרי הוא אומר [8]ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים [9](את החטאת ואת האשם) אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה מנחה דומיא דאשם וחטאת מה אשם וחטאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה כלי: השולחן ארכו עשרה: א"ר [10]יוחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפחים למעלה לדברי האומר טפחיים כופל נמצא שלחן מקדש י"ב טפחים למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו מאי טעמא משום איעפושי לחם סוף סוף קא מיעפש לחם דמגבה ליה פורתא והאיכא ההוא פורתא כיון דלא הוי טפח לא חשיב ליה והאיכא בזיכין [11]בגוויה דלחם הוו יתבי ולבהדי לחם הוו קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כייף להו ולחם עלייהו נח ליה והאיכא

מסוכן הוא. שאחזו בולמוס ותנן מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו עד שיאורו עיניו אפילו ביום הכפורים ביומא בפרק בתרא (דף פג.): **גמ' פליגי.** מר גמיר ליה מרביה דתנור מקדש ומר גמיר דלא מקדש: **דיקא נמי.** דבגמרא פליגי ולא בקראי מדנקט האי לישנא לעולם הוי רגיל לומר כו': **מתני' חביתי כהן גדול לישתן ועריכתן כפנים.** [1]ולדברי הכל אותו תלי עשרון שהיה מולק בו עשרון של כהן גדול נמשח והאי דלא משחו עשרון שלם מפני שכל אדם מודד בו מנחתו ה[1] דפעמים שמוציאו לאוץ אבל זה אינו מסור אלא לכהנים לאכול בו עשרונים: **ושא"ל.** אפייתן אי אפשר לעשות מאתמול ולא ליפה ועריכה דכיון דקדשה בכלי מיפסל בלינה: **מעשה כלי.** ליפה ועריכה הכל בכלי שרת כפנים ולא כחוץ [1]: **וקרנותיה.** שהיה מדביק בלח לכל זוית כעין קרנים ואורך הקרן ד' אצבעות: **אלא מעטה.** בין שתי הלחם לחם הפנים בין בשיעור [1] רוחב בין בשיעור אורך וקרנות: **וד"ד יה"ז.** וד"ד שתי הלחם אורכה ז' ורחבה ד' וקרנותיה ד' [1] ב[2]יה"ז לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה': **בן זומא אומר ונתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים שיהו לו פנים השולחן ארכו י' ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה' נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל טפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן נמצא ארכו ממלא.** [1]מאמים ארכו ואמה רחבו ור' יהודה לטעמיה דאמר [2] אמת כלים נאמת בת ה' ונותן אורכו של לחם כנגד רוחבו של שלחן: **וכופל.** הלחם: **טפחיים ומחצה.** למעלה מיכן ומיכן [3]ובהן הן הקרנות ונמצאו זקופות בשוה לשפת השלחן. ולמ"ד כמין ספינה רוקדת הוו הכך דפנות הולכות חוזקפות בסיפוע: **ונמצא ארכו ממלא רחבו של שלחן.** [1] ורחבן מחזיק מלי אורך השלחן וכשהיה סודר האחד אצלו נמצא שלחן כולו מלא: **אורכו י"כ.** ר' מאיר לטעמיה דאמר כל האמות היו בביצועים והלחם יא[1] עשרה דבהא לא פליג: **ועפחיים ריוח באמצע.** בין שתי הסדרים [2] דרוחב הלחם אינו אלא ה' ושני הסדרים ממזיקים י' טפחים כאורך השלחן פשו להו עפחיים והם ריוח בין סדר לסדר שהרוח ריוח מנשבת בהם שלא יתעפשו: **אבא שאול אומר שם.** באותו ריוח שבין סדר לסדר [2] כו' מונחין בזיכים: **על המערכת.** על ממש: **ועליו מטה.** הוי [3] אותו על כתפוך: **כמפוצלים.** לתת ראשי הקנים באותן פיצולין והרבה פיצולין יש בהן לתיקון הקנים: **כ"ח קנים.** בגמרא [2] מפרש כמה קנים לאלה: **לא סידור הקנים.** במערכת החדשה ולא נטילתן מעל היסנה דוחה שבת: **שומטו.** מבין כל לחם ולחם ומניחן לאורכו של שלחן ולמחר מסדר הלחם ולמוצאי שבת נותן הקנים בין כל לחם ולחם כמשפטן: **כל הכלים.** כגון שולחנות אורכן לאורכו של בית כמה ממזרח למערב: **גמ' זו מנין.** שהמנחות טעונות כלי: **מה חטאת ואשם טעונין כלי.** דכתיב אשר יבשלו ואין בישול בלא כלי ובפנים משתעי קרא דכתיב [1] (יחזקאל מו) בלבלי הוצא (6) אל [2] החילונות: **ע"ו טפחים.** כ' טפחים ומחצה לכל לחם והם שם חלות זו על גב זו ממלא שלחן מקדש כו'[3] ונפקא מינה דאי יהיב באויר השלחן מידי כתוך ע"ו טפחים מקדש ליה ליפסל בלינה: **והאיכא קנים.** שבין כל לחם ולחם ואיכא טפי: **משקע להו.** פגימות עושה בלחם בעוד שהיה בלח והקנים היו משוקעים בהם ואינו מגביה הלחם: וקא פריך **מאי טעמא.** כלומר מכלי קנים מאי טעמא היו בין כל לחם: **משום איעפושי.** שיהא אויר ביניהם שלא יתעפשו: **סוף סוף.** כיון דמשקע להו ליכא אוירא ומיעפש הלחם: **פורתא.** שלא יהא משוקע כל כך: **והאיכא בזיכין.** קשיא לי אמאי פריך הכי דהא שלחן לא מקדש להו לבזיכין: **והאיכא קרנות.** שבולטין ועשויין בראשי הדופן [1]: **והאיכא**

כלל א"ר עקיבא בו'. בפ' ר"פ אומר אם לא הביא (שבת דף קנג. ושם) ובפ' אלו דברים (פסחים דף סט:) פסק כר' עקיבא משום דאיכא לריכותא גבי פסח ומילה אבל הכא ליכא לריכותא ומיהו אמילתיה דר"ע לא בעי לריכותא דאשמעינן בכל דוכתא מאי דאמר שבת: **כל** הכלים שהיו במקדש אורכן לאורכו של בית. בגמ' תניא מון מאהלן שאורכו לרוחבו של בית ובשולחן ומנורה פליגי רבי ור' אלעזר בר' שמעון ומתני' כרבי דאמר מזרח ומערב מונחין: **שאלו את רבי** זו מנין. אמתני' קאי וקאמר מנין שכל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ולא לענין קמילה מכלי שרת וקידוש קומץ בכלי שרת אייר דבהאי קלא דמייתי אייר בביטול חטאת ואשם ואפיית מנחה ולא מייתי קידוש קומץ כלל ומהיקשא דזאת התורה נפקא לן לענין בפוף פ' התודה (דף פב:) מה עולה טעונה כלי דכתיב ויקח את המאכלת אף כל טעון כלי וקמילה כנגד שחיטה וקידוש קומץ כנגד קבלה כדאמר לענין בפ' שני (דף יג:) אלא הכא בליפה ועריכה ואפיה של מנחה מייתי דאיתקש אפיה דמנחה לביטול חטאת ואשם מה הם טעונין כלי דכתיב וכלי חרס אשר תבושל בו ישבר ואם בכלי נחושת בושלה ומיהו מזה אין ראיה דלאו למילתי מובה קאמר אלא כדפירש בקונטרס דכתיב אשר תבושל בו ואין בישול אלא כלי ובפנים משתעי קרא דאי בחוץ הרי חטאת ואשם נאפל ביולא ועוד כתיב ביה לבלתי הוציא אל [החצר] החיצונה אף אפיה דמנחה טעונין כלי שרת והוא הדין ליפה ועריכה וצריך לדקדק לאיזו מנחה איצטריך קרא אי למנחת מחבת ומרחשת ומאפה תנור הא כתיב בהו כלי ואילו למנחת סלת אין בה אפיה קודם קמילה:

והאיבא בזיכין. הקשה בקונטרס אמאי פריך הכי דהא שולחן לא מקדש להו לבזיכין וגראה דלא קשה (ליה) מידי דהא אמרינן בפ"ק (לעיל דף ז.) דקומץ מנחה מכלי שרת גבי קרקע שכן מלינו בסילוק בזיכין משמע דהוי בקומץ מע"ג השלחן: לא אפיה קודם קמילה:

והאיבא בזיכין. הקשה בקונטרס אמאי פריך הכי דהא שולחן לא מקדש להו לבזיכין וגראה דלא קשה (ליה) מידי דהא אמרינן בפ"ק (לעיל דף ז.) דקומץ מנחה מכלי שרת גבי קרקע שכן מלינו בסילוק בזיכין משמע דהוי בקומץ מע"ג השלחן: לא אפיה קודם קמילה: **כלל אמר ר"ע.** נתקן על ר"מ דאמרי' מנה שאין דומין מיאל יאפשר לעשותן מע"ש ושאי אפשר לעשותן מע"ש. כגון מילה עצמה שא"א לה לעשות דומנה ביום המתיר דוחה שבת (שבת קל.). לא סידור הקנים. סיגי טפנין כמערכת לחם הפנים כין מלה נתלה לספרדין ליכנס הרוח ביניהן שלא יתעפשו ולא נטילתן. מן המערכה יפה דוחה את השבת. אלא נכנס בע"ש ונטל הקנים ונתנה מעלה המערכה ביסנה ומעלה החדשה בלא קנים ומולאי שבת נכנס ונתן הקנים ביניהן. אי נמנים קודם ביטול מנין הרשאן דהא מלאכתן לביטול ואפאר לה לדבר נוסן (שבת קכג.). לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל. מלאכתן בפרק שני הלחם נותן אורכו של כל לחם שהוא עשרה טפחים כנגד רחבו של שולחן שהוא חמשה טפחים, נמצא אורכי של לחם יותר מרחבו של שולחן חמשה טפחים, נמצא קופל כל לחם ולחם טפחים וחמשה מכאן ומכאן נמצא קיפולין של טפחים וחמשה, שכל מערכה של שבה לחם, נכנס חמש עשרה טפחים למעלה כלומר דקיפולין של שלחן היה עולה חמשה עשר טפחים והיה מקדש כל דבר בין לחם בין קנים בחמש עשרה טפחים לחייבו בדש שלו (לעיל דף ז.). לדברי האומר לחם הפנים טפחים ומחצה נחתה בת חמשה טפחים, טיפל, שדופן הלחם היה כפול ורבי נמצא השלחן מקדש ע"ו טפחים, דשם חלות היו מערכה זו על גבי זו לכל אחת שני טפחים ומחצה הרי לה ע"ו טפחים עולה למעלה מהשלחן ומקדש השלחן את הענין בחחתון, לדברי האומר, דטפחים בת שבה טפחים, נמצא השלחן ורבי (שם בבח"ר).

מסוכן הוא ור' יהודה ור' שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבית פאגי שמע מינה: **מתני'** [6]חביתי [7]א[8]כהן גדול לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים ודוחות את השבת [9]טחינתן והרקדתן אינו דוחה את השבת [10]כלל אמר רבי עקיבא [1]כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לה לעשותה מע"ש דוחה את השבת [2]כל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ואין בהן מעשה כלי בחוץ [3]שתי הלחם [4] ארכן שבעה טפחים ורחבן ד' טפחים וקרנותי' ארבע אצבעות לחם [5]הפנים [6] ארכן י' טפחים ורחבן ה' טפחים וקרנותיו שבע אצבעות ר' יהודה אומר שלא [7]תטעה זד"ד יה"ז בן זומא אומר [1]ונתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים שיהו לו [2]פנים השולחן ארכו י' ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה' נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל טפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן נמצא ארכו ממלא [3] רחבו של שולחן דברי רבי יהודה ר' מאיר אומר [5]השלחן ארכו י"ב ורחבו ו' לחם הפנים ארכו י' ורחבו ה' נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן כופל טפחיים מכאן וטפחיים מכאן וטפחיים ריוח באמצע כדי שתהא הרוח מנשבת בהם אבא שאול אומר [6]שם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והרי כבר נאמר [1]ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם הרי כבר נאמר [2]ועליו מטה מנשה וארבעה [3]סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן שהיו סומכין בהם שנים לסדר זה ושנים לסדר זה ו"כ"ח קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר לסדר זה וי"ד לסדר זה [4]לא סידור [5] קנים ולא נטילתם דוחה את השבת אלא נכנס מערב שבת [6]ושומטו ונותנו לארכו של שולחן [7]כל הכלים שהיו במקדש יש בהן מעשה כלי מבפנים: שאלו את רבי זו מנין אמר להם הרי הוא אומר [8]ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים [9](את החטאת ואת האשם) אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה מנחה דומיא דאשם וחטאת מה אשם וחטאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה כלי: השולחן ארכו עשרה: א"ר [10]יוחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפחים למעלה לדברי האומר טפחיים כופל נמצא שלחן מקדש י"ב טפחים למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו מאי טעמא משום איעפושי לחם סוף סוף קא מיעפש לחם דמגבה ליה פורתא והאיכא ההוא פורתא כיון דלא הוי טפח לא חשיב ליה והאיכא בזיכין [11]בגוויה דלחם הוו יתבי ולבהדי לחם הוו קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כייף להו ולחם עלייהו נח ליה והאיכא

גמ' זו מנין. שהמנחות טעונות כלי: **מה חטאת ואשם טעונין כלי.** דכתיב אשר יבשלו ואין בישול בלא כלי ובפנים משתעי קרא דכתיב [1] (יחזקאל מו) בלבלי הוצא (6) אל [2] החילונות: **ע"ו טפחים.** כ' טפחים ומחצה לכל לחם והם שם חלות זו על גב זו ממלא שלחן מקדש כו'[3] ונפקא מינה דאי יהיב באויר השלחן מידי כתוך ע"ו טפחים מקדש ליה ליפסל בלינה: **והאיכא קנים.** שבין כל לחם ולחם ואיכא טפי: **משקע להו.** פגימות עושה בלחם בעוד שהיה בלח והקנים היו משוקעים בהם ואינו מגביה הלחם: וקא פריך **מאי טעמא.** כלומר מכלי קנים מאי טעמא היו בין כל לחם: **משום איעפושי.** שיהא אויר ביניהם שלא יתעפשו: **סוף סוף.** כיון דמשקע להו ליכא אוירא ומיעפש הלחם: **פורתא.** שלא יהא משוקע כל כך: **והאיכא בזיכין.** קשיא לי אמאי פריך הכי דהא שולחן לא מקדש להו לבזיכין: **והאיכא קרנות.** שבולטין ועשויין בראשי הדופן [1]: **והאיכא**

מסורת הש"ס

(א) לעיל ב:, ב) [כ' תוס' לעיל לה: סוף ד"ה ומאי קושיא], ג) לעיל עב. ירמיות יד. שבת קז. פסחי סט: [ולקמן נז.], ד) [דרכי של ר"י לתת סימנים כמו אל"ף יו"ד לשון הרב מגרנזהו], ה) גי' תר"ע פירוש, ו) שבת קנב:, ז) [ומשנה שבמשניות לתקן הגי' ר"ת ומתנן ונתקן], ח) [אם האמת יאת הסתיאת], ט) [לעיל מז:], י) ר"ש לר"ה שאותו תלי ויטו', כ) [מלעצות יה"ז כלאם. ל"ק, ל) דפנות ובשכת לי פירוש איית כו'. ל"ק ל"ר ר"ר תר"ע לפי פרש"י ל"ל ומשנה שיהו לי פנים ויהיה לי פנים], מ) [שמות כה:], נ) [בן ג' תר"ע ויגי ל"ק ומן הן הדפנות], ס) ר"ע. ל"ק.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה הטעלת ומי' הלות אל החצר החיצונה:

רבינו גרשום

שמרגיע: ור' יהודה ור' שמעון לאו בקרא פליגי אלא בגמרא פליגי בסברא: דיקא נמי דקתני וכו': **פגני** ים כהן מעשה כלי שרת בפנים כגון לישה ואפייה: אורכה שבעה. הל"מ: וקרנותיהן ד' אצבעות כל קרן וקרן עשרה בצוץ רק ומדביק לקרן: ואורכו ד' אצבעות. [1] ואורך בצוץ של קרנותיו (ד') [ד'] אצבעות לכל קרן וקרן: סימן של שתי הלחם דד"ר ושל לחם הפנים יה"ז: שיהו לו פנים קרנות [2]: מה אשם וחטאת טעונין כלי שרת לכשלם ובפנים אף מנחה נמי: שלחן ארכו י"ב. רבותיב אמתים ארכו ואמה רחבו וקסבר ר מאיר באמה בת ששה: וטפחיים ריוח באמצע. בין סדר לסדר. ולר' יהודה לא היה כלל ריוח ביניהן: ועליו מטה מנשה לאו עליו ממש אלא על כסמוך לו: והא איכא קנים. בין לחם ללחם והן היו מרבין הגובה: שקועי משקע להו לקנים בתוך הלחם ולא היו מרבים הגובה: ועיקרן של קנים מ"מ משום איעפושי. כדי שלא יגע הלחם אחד בחברו והשתא כשהוא משקע בתוכו יגע הלחם בסופו אחד בחברו ומיעפש בתוכו: דמגבה להו לקנים פורתא. כדי שלא יגע הלחם זה בזה: והא איכא ההוא פורתא דמגבה דהוו טפי מטי"ו טפחים: והאיכא בזיכין. [בזיכין לבונה שהיה מניח ע"ג הלחם ומקדש למעלה מטי"ו טפחים: בגוויה לחם. באמצעו בין ב' קיפולין:

(ג) נראה ל"ל אורך בצוץ וכו' לפי ל"ל וקרנותיו שבע אצבעות [והוא ניחן על המשנה] ופי' ע"ז ואורך בצוץ של קרנותיו ז' אצבעות וכו'.

(ב) דנוד זה בעל מנחה נמי מקומה לכלן קודם ד"ה ואם אינה קנים.

שיטה מקובצת

(א) הלחם ארכם: (ב) ארכו: (ג) ממלא אות: (ד) הקנים: (ה) מנחתו ופעמים: (ו) בחוץ בכלי לאפוקי בעל הטבלא: (ז) בשיעור אורך בין בשיעור רוחב וקרנות: (ח) יה"ז דרבו של ר' יהודה לתת סימן כמו דצ"ך עד"ים באח"כ: (ט) אמות: (י) שלחן ורחבו: (יא) והלחם ארכו: (יב) הסדרים ורחבו: (יג) לפרר נותנין הבזיכין: (יד) הוי אומר: (טו) דכתיב ביה: (טז) אל החצר החיצונה: (יז) הדופן לכל זוית:

(יח) לדברי האומר לחם הפנים טפחים ומחצה נחתה בת חמשה טפחים, טיפל, שדופן הלחם היה כפול ורבי נמצא השלחן מקדש ע"ו טפחים, דשם חלות היו מערכה זו על גבי זו לכל אחת שני טפחים ומחצה הרי לה ע"ו טפחים עולה למעלה מהשלחן ומקדש השלחן את הענין בחחתון, לדברי האומר, דטפחים בת שבה טפחים, נמצא השלחן ורבי (שם בבח"ר).

עין משפט נר מצוה

א מ"ר פ"ג מהלכות תמידין ומוספין הל' יח:
יא ב מ"ר פ"ס הלכות מילה יב ג מ"ר פ"ג מהלכות מילה הל' ז טוש"ע א"ח סימן שלא סעיף ו ודו"ד סימן רסו סעיף כ:
יג ד מ"ר פ"ג מהלכות מעשה הקרבנות הל' כג:
יד ה מ"ר פ"ג מהל' תמידין ומוספין הלכה י:
טו ו ז מ"ר פ"ה שם הלכה טו:
יז ח מ"ר פ"ג מהלכות בית הבחירה הל' יג:
ט ומ"ר שם הל' טו וס"ה מהלכות תמידין ומוספין הל' כ:
יח י מ"ר פ"ג מהל' בית הבחירה הל' יד:
יט כ מ"ר פ"ה מהלכות תמידין ומוספין הלכה יח:
יט ל מ"ר פ"ג מהלכות בית הבחירה הל' יג:
כ מ מ"ר שם הלכה טו וס"ה מהלכות תמידין ומוספין הלכה כ:

תורה אור השלם

1. וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד:
שמות כה ל
2. וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיְ:
ויקרא כד ז
3. וְעָלָיו מִטֵּה מְנַשֶּׁה וְשִׁיאָ לְבֵנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: במדבר ב כ
4. וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָשָׁם וְאֵת הַחַטָּאת אֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל הַחָצֵר הַחִיצֹנָה לְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם:
יחזקאל מו כ

מוסף רש"י

עריכתן. תקון החלות שקורין אלטרשטיר ובלשון לרפת טיגיר בפנים. כגון הרב, דתנור של מתכת היה בעזרה, ומע"ג דקודם מתן שמן היה ומהאי תנא אין ליה מדת אין נכנס לא נתקדשה מדלא מגרין ליכת שלר מנחות בפנים, הא כמי בפנים דקסבר תלי את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: יחזקאל מו כ

מוסף רש"י

עריכתן. תקון החלות שקורין אלטרשטיר ובלשון לרפת טיגיר בפנים. כגון הרב, דתנור של מתכת היה בעזרה, ומע"ג דקודם מתן שמן היה ומהאי תנא אין ליה מדת אין נכנס לא נתקדשה מדלא מגרין ליכת שלר מנחות בפנים, הא כמי בפנים דקסבר תלי את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: יחזקאל מו כ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com